

Afgiftekantoor
1700 DILBEEK 1

Driemaandelijkse
nieuwsbrief van de
werkgroep
STRAATKINDEREN
VAN ALAGOINHAS
3 de trimester 2008
12^e jaargang nr. 3

V.U. Piet Paul
Zonnekouter 16
1700 DILBEEK

P708281

Nieuwsbrief

Pastoral Do Menor

België-Belgique
P.B.
1700 DILBEEK 1
2/2788

Itterbeek, 18 september 2008.

Beste Vrienden van Freddy,

In deze nieuwsbrief geeft Freddy zelf u meer uitleg over het hoe en waarom van zijn huidig verblijf in België.

Iedereen weet dat hij geen gelegenheid onbenut laat om ons op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van de jeugdopvang door de "Pastoral do Menor" in Alagoïnhas.

Wij maken van deze gelegenheid gebruik om in meer algemene zin de evolutie van het probleem van de straatkinderen in Brazilië nader te belichten.

Eigenlijk ligt aan de basis van het ganse probleem het volslagen gebrek aan solidariteit tussen arm en rijk. Er zouden geen stelende en rovende hongerige straatkinderen geweest zijn en geen boeren zonder land of dagloners zonder werk, als er daarnaast geen verpletterende rijkdom aanwezig was, die zijn bezit (ook met gewapend geweld) hardvochtig verdedigde.

Brazilië is een immens uigestrekt land. De tegenstellingen tussen schrijnende armoede en onvoorstelbare rijkdom bestaan niet alleen op individueel vlak. Ook het politiek bestel wordt er door gekenmerkt. Officieel is het een statenbond, met een federale regering. Van enige solidariteit tussen de rijke (blanke) en de arme (kleurlingen) bondstaten is er geen sprake. Een wettelijk sociaal opvangnet voor de minstbedeelden bestaat er evenmin.

Het rechtzetten van de vele mistoestanden wordt bijna volledig aan de privé liefdadigheid overgelaten. Het moet gezegd dat het hoofdzakelijk christelijk geïnspireerde NGO's zijn, die met eigen middelen een vleug van rechtvaardigheid in deze "ieder voor zich"maatschappij trachten te verwezenlijken.

Ik meen dat dit ook de betrachting is van alle lezers van deze nieuwsbrief.

Daarom, onze beste dank voor alles wat U reeds voor het werk van Freddy deed.
Doe zo voort !

De Redactie,

PS: Freddy zal op dinsdag 2 oktober te gast zijn in Affligem om over zijn werk te praten.
Een unieke kans voor een ontmoeting! Zie uitnodiging achteraan in het boekje.

Website is verhuisd naar : <http://nbpastoral.alfapapatwo.be>

Pastoral do Menor de Alagoinhas

BR 101, Km 101 - Caixa Postal 48
48100-000 - Alagoinhas - Bahia
Fone (075) 442-1948
Fax (075) 422-2362
C.G.C. 16.130.585/0001-02
Insc. Estadual 37.186.366-NO

Alagoinhas, 01 september 2008.

Beste vrienden van onze "Pastoral do Menor de Alagoinhas",

Volop zitten we in de tweede helft van het jaar. Nog vier maand en het jaar is weer voorbij. Ik weet echt niet goed of het wel zo is maar ik heb sterk de indruk dat het politiek gezien in België weer een hele soep aan 't worden is. Is het dan serieus zo moeilijk om degelijke en duurzame overeenkomsten te sluiten en er voor te zorgen dat elke leefgroep in peis en vree verder mag leven, zonder al dat onmenselijk laf en laag gekronkel. Worden het nieuwe verkiezingen? Zit het allemaal sloot? Het zijn vragen die mij zo maar door het hoofd schieten. Zo maar! Maar goed, wie ben ik om hier mijnen zeg te doen!

In Brazilië is de gemeentelijke verkiezingspropaganda ook van wal gestoken. Sinds deze week zitten we weer opgeschoteld met de grote portie dagelijkse verplichte gratis verkiezingspropaganda langs televisie en radio. En in de stad... tientallen geluidswagens die de godganse dag er maar op los zitten te roepen en te tieren bewarend dat hunne kandidaat veel beter is dan de anderen. Het is om zot te worden! En maar beloven en beloven, mensen toch. We hebben ook bij wet vastgelegd de mogelijkheid om corruptie en omkoperij aan te klagen en te laten veroordelen. In de voorbije landsverkiezing van twee jaar geleden werden er zo'n slordige 660 kandidaten veroordeeld en hun verkiezing nietig verklaard. Het is nog niet veel maar het is toch een begin en het is een bewijs dat Brazilië toch wel aan 't veranderen is. In ieder geval gebeurt dit voorlopig alleen nog maar in de grote steden waar de burgers meer bewust zijn en grotere durf aan de dag leggen. In het binnenland blijft de stem-omkoop rustig verder gaan want er is geen mens die er aan denkt om welke kandidaat dan ook maar iets in de weg te leggen, laat staan bij justitie aan te klagen. En we mogen toch niet vergeten dat daar waar armoede troef is... 20, 50 of 100 Reaal grof geld is dat heel moeilijk kan geweigerd worden en dat in normale omstandigheden nooit over de vloer komt. En als de kandidaat zo goed wil zijn om mijn elektriciteitsrekening of mijn achterstallig huurgeld, beiden al de laatste vier of vijf maand niet meer betaald gekregen, in mijn naam te gaan betalen... waarom zou ik dan die lieve mijnheer of mevrouw niet mijn stem geven. Wie weet... als hij gekozen wordt... hij of zij dit niet elke maand opnieuw voor mij zouden willen doen.

Met de pastoraal hebben we de vier kandidaten voor burgemeester uitgenodigd met enkele van hun kandidaten schepenen. Elk kwamen ze afzonderlijk. We zijn zo vrij geweest hun een papier onder de neus te duwen met enkele concrete afspraken, ter bevordering van het kind en de tiener. Het zijn afspraken die zouden moeten nageleefd worden als ze gekozen zijn. De nieuwe kindwet is nu al 18 jaar oud. We gaven dus 18 afspraakpunten. Er werd serieus gediscussieerd en allen hebben op het einde van de ontmoeting het betreffende document ondertekend en beloofd dat... Aan ons dit later te laten gelden en zien dat het gebeurt. Aan ons om de zaak op de voet op te volgen en dit gedurende de volgende vier jaren.

En welke zijn nu de overeengekomen punten? Wel, we zetten ze even één na één op een rijtje:

- In het gemeentelijk jaarlijks financieel bestek de nodige uitgaven voorzien die de effectieve ondersteuning van het kind en de tiener ruimschoots verzekeren.
- Het mogelijk maken dat de gemeentelijke raadsgroep voor het kind en de tiener in optimale omstandigheden zijn taken kan behartigen.
- De optimale werking van de gemeentelijke beschermingsraad voor het kind en de tiener garanderen.
- De toegang tot de school beter verzekeren, speciale aandacht hebben voor de schoolloperij van 0 tot 5 jaar (meer crèches en kindertuinen).
- De studiemogelijkheden voor de lagere school drastisch verbeteren.
- Meer aandacht en toegang tot pre- en postnatale begeleiding, zo ook betere zorgen in de materniteit.
- De uitbreiding van het zwangerschapsverlof bevorderen en aanwakkeren van vier naar zes maand (is bij federale wet al verzekerd maar optioneel).
- Meer politieke acties verzekeren en creëren die specialere aandacht hebben voor het familieleven.
- De familiale band en het gemeenschapsleven klaarder ondersteunen en bevorderen.
- De huis- en familiebrutaliteit doeltreffender bestrijden.
- Gedurfd en efficiënter optreden tegen seksueel misbruik en uitbuiting van kinderen en tieners.

- Uitroeien van elke vorm van kinderarbeid.
- Betere infrastructuur ten voordele van de vorming van tieners en jongeren, vooral wat beroepsopleiding betreft.
- De gezondheid van het kind en de tiener beter verzekeren en bevorderen.
- Geplande aandacht besteden aan culturele, sportieve en ontspanningsactiviteiten.
- De participatie van het kind en de tiener in de uitvoeringspolitiek meer serieus nemen
- Een gemeentepolitiek opzetten die het lot van de tieners in conflict met de wet beter ter harte neemt.
- De sociale gelijkheid verzekeren met concrete acties die de diversiteit van ras, groep, geslacht, seksuele optie, godsdienstbeleving en fysieke en mentale handicap veilig stelt.

Voilà. Dat is natuurlijk nen helen boterham. Serieuze kost en het zal zeker veel energie kosten voor alle mensen die dit gemeentecharter willen beveiligd zien en constant willen opvolgen. Wij, de « Pastoral do Menor de Alagoinhas », doen in ieder geval de eerste stap. Best mogelijk dat we een tijdje op kop zullen moeten lopen, maar ja, dat is natuurlijk omdat het geworteld zit in onze eigen politieke en pedagogische opstelling. We hebben in ieder geval besloten dat allemaal heel ernstig te nemen. Nu al organiseerden we enkele bijeenkomsten met de andere instellingen, kwestie van ons nu al voor te bereiden en alzo ons goed te organiseren zodat het allemaal weer eens niet enkel bij ondertekening van documenten en papieren blijft. We zullen erover waken dat er wat van in huis zal komen. Hierover zijn we het er in elke vergadering al heel eens geworden. Er moet en zal wat veranderen! We zorgen ervoor!

Ik wens jullie allen nu nog het allerbeste toe. Laten we er voor zorgen dat iedere nieuwe dag telkens weer een nieuw zonnestraaltje laat doorschijnen.

Met de beste groeten, jullie genegen,

Freddy Goven.

De uitdagingen en realisaties van de straathoekwerkers en wijkwerkers van de Pastoral de Menor

‘Via de activiteiten die we organiseren op het vlak van straathoekwerk en wijkateliers komen we in contact met heel wat situaties waarin de fundamentele rechten van de minderjarigen op grove wijze miskend of geschaad worden. Het is onze taak om op te treden en toe te zien op de naleving van de bepalingen van de speciale minderjarigenwet, het Statuut van het Kind en de Jongere (Estatuto da Criança e Adolescente)

Enkele voorbeelden uit de dagelijkse praktijk waaruit blijkt op welke manier onze werking het verschil kan maken.

S.S.S, een meisje van 14 jaar, 8ste leerjaar van het basisonderwijs, werd door Fernando Santos, 46 jaar, aangezocht om in zijn bar, gelegen aan de autoweg BR101, te komen werken van maandag tot zondag tussen 8 en 19 uur. Ze zou hiervoor 15 Reais (ongeveer 6 Euro!) per week ontvangen. De desbetreffende bar staat bekend als een lokaal van prostitutie, drugstrafiek en uitbuiting van minderjarigen. S.S.S. besloot op het voorstel in te gaan, school en Pastoral do Menor achterlatend, aangelokt door het geld en door mooie beloften dat er haar een bloeiende toekomst wachtte in haar nieuwe job.

Toen we dit vernamen, zochten we de moeder op van het meisje. Zij vroeg ons al het mogelijke te doen om haar dochter te overhalen niet op het voorstel in te gaan. Ze kende namelijk de niet zo gunstige faam van Fernando Santos. We wonnen alle mogelijke informatie in waarna we alles doorgaven aan het Gemeentelijke Beschermcomité voor de Minderjarige (Conselho Tutelar). Fernando Santos werd aangeklaagd wegens uitbuiting van minderjarigen. Het meisje kon op het nippertje gered worden en keerde terug naar school en nam terug deel aan de activiteiten van de Pastoral do Menor.

Een ander voorbeeld is het probleem dat we ontdekten bij het meisje A.S.P, 11 jaar. Zij liep school in de stad en nam deel aan de activiteiten van ons Programma Wijkateliers. Toen we vaststelden dat ze niet meer kwam opdagen bij zowel de schoolse activiteiten als die van de Pastoral, gingen we haar moeder opzoeken, mevrouw J.S.A. Zij wist ons te vertellen dat haar dochter niet meer bij haar woonde, maar dat ze ingetrokken was bij een man van 38 jaar die alleen woonde. Ze vertelde dat ze zich van bij het begin verzette tegen het feit dat haar dochter steeds op bezoek ging bij deze man, zogezegd om huiselijke karweien uit te voeren in ruil voor wat geld waarmee ze dingen kon kopen die ze zich anders nooit zou

kunnen aanschaffen. In de wijk kregen we te horen dat deze man naast frequent drugsgebruiker ook bekend stond als verleider van minderjarige meisjes.

We traden op discrete manier in contact met het meisje en spraken af haar te ontmoeten op een plaats ergens in de stad. Daar vertelde ze ons dat ze eigenlijk terug wou keren naar school en naar de activiteiten van de Pastoral, en vooral ook naar haar moeder. Maar, zei ze, ik kan niet want dan betaalt die man niet meer voor de huiselijke karweien die ik voor hem doe. Zij had veel schrik om het met hem te hebben over haar verlangen terug te keren naar haar schoolse activiteiten en om terug bij haar moeder te gaan wonen. De man zei steeds dat ze enkel bij hem zou weggaan wanneer hij daartoe zou beslissen. We stelden voor haar te helpen, wat ze gretig accepteerde. Samen met haar moeder dienden we klacht in bij het Gemeentelijke Beschermcomité voor de Minderjarigen. Deze laatste haalde het meisje weg bij de man en klaagde hem aan voor seksueel misbruik van minderjarigen. Het meisje woont nu terug bij haar moeder en ze loopt terug school en neemt opnieuw deel aan de activiteiten van de Pastoral do Menor.

Een ander geval was het plotse verdwijnen van A. F., een jongen van 17 jaar die gedurende de dag een centje probeerde bij te verdienen door het wassen van auto's of het oppassen bij geparkeerde auto's. We zochten de familie van de jongen op en daar werden we geïnformeerd dat hij niet meer naar het stadscentrum ging om te werken omdat hij nu in de wijk zelf aan het werk was. De moeder wou niet zeggen welke activiteit de jongen nu uitvoerde. Meermaals lieten we de boodschap na voor A.F. om ons op te zoeken voor een gesprek. Na een maand of twee, op een donderdagnamiddag, kwam de jongen opdagen om onze steun te vragen. Hij vertelde ons dat hij marihuana en cocaïne verkocht in opdracht van enkele personen die in de buurt van zijn wijk woonden. Hij vertelde dat de verkoop wekelijks tussen de 800 en 1500 Reais (tussen 320 en 600 Euro) opbracht. Toen hij te kennen gaf aan zijn opdrachtgevers dat hij wilde stoppen met de verkoop, werd hij met de dood bedreigd. En dat het niet alleen bij bedreigingen bleef, bewezen de verwondingen van twee schramshoten op één van zijn benen.

Aangezien hij zelf ondertussen aan de drugs verslaafd was geraakt, zochten we, in overleg met zijn moeder, opvang voor de jongen in een afkickcentrum in de stad. Tot op vandaag is hij daar nog altijd. We gaven de moeder de aanbeveling mee om het Gemeentelijke Beschermcomité voor de Minderjarigen op te zoeken en klacht in te dienen bij de politie, of een anonieme aanklacht te doen.

De moeder was de Pastoral do Menor heel dankbaar voor de getoonde bereidheid tot daadwerkelijke bijstand. Ze hoopt nu dat haar zoon een betere en rustigere toekomst te wachten staat.

Het zijn maar enkele concrete voorbeelden van hoe de Pastoral do Menor, in nauwe samenwerking met het lokale Beschermcomité voor de Minderjarigen, erin slaagt om kinderen en jongeren uit handen te helpen van uitbuiters en criminelen.

Marilza Lopes – Coördnatrice van het Programma “ Straathoekwerk” e “Wijkateliers”
Alagoinhas, 20 februari 2008

DOELTREFFEND SOCIAAL WERK IS MOGELIJK EN NOODZAKELIJK

Het Brazilië van de jaren 90 wordt enerzijds gekenmerkt door de democratisering van de politieke instellingen maar anderzijds ook door het verslechteren van de economische situatie van het land. De sociale kloof, het verschil tussen arm en rijk, werd steeds groter. De steeds verder toenemende urbanisatie (momenteel leeft ongeveer 80% van de ruim 180 miljoen Brazilianen in steden van 1 miljoen inwoners en meer) had tot gevolg dat de lokale overheden de grootste moeite hadden in de noden en eisen van de bevolking te voorzien. Dit bleek duidelijk door het gebrek aan degelijke onderwijs- en gezondheidsinstellingen, gebrekkige infrastructuur en gebrek aan woningen. De technologische en structurele werkloosheid versterkten de toestand waarin de kansarmen van de samenleving opgesloten raakten in een vicieuze cirkel van uitsluiting en uitbuiting.

Door het stelselmatig afbouwen van de staat onder invloed van de gangbare neoliberale ideologie kon deze niet meer voldoen aan de toenemende sociale druk voor verbetering en verandering. De civiele samenleving moest op zoek naar eigen antwoorden op de toenemende socio-economische problemen. We zien dan ook in de jaren 90 een explosieve groei van niet-gouvernementele organisaties, basisgroepen, sociale bewegingen allerhande. Een hele dynamiek kwam op gang.

Deze sociale organisaties en bewegingen gingen in hun strijd ook op zoek naar een dialoog met de lokale en regionale overheden, bedrijfswereld en andere organisaties. Zij traden zodoende uit hun isolement door op te gaan in netwerken om zodoende gezamenlijk de socio-economische uitdagingen aan te gaan. Het voordeel van deze aanpak was en is dat beide partijen van elkaar konden en kunnen leren door elk op hun specifieke manier en mogelijkheden hun knowhow in de strijd te gooien.

Het gevolg was dat de niet-gouvernementele organisaties werk maakten van een doorgedreven professionalisering op het vlak van beheer, management en besteding van de middelen. Er moesten

duidelijke projecten op tafel gelegd worden met goed omliggende doelstellingen, actielijnen en indicatoren voor het meten van de resultaten om de steeds schaarser wordende middelen binnen te rijden.

Het is in deze context dat de Pastoral do Menor van Alagoinhas, ontstaan midden jaren 80, probeert haar weg verder te zetten in haar strijd voor de erkenning van de fundamentele rechten van de minderjarigen. Ook zij moest meegaan met haar tijd en dus zoeken naar verdere professionalisering en het streven naar efficiëntie in de besteding van de middelen. Het zoeken naar een evenwicht tussen de economische eisen van de geldschieters en de lokale overheden en het blijven strijden voor de verbetering van de situatie van de laagste sociale klassen was en is geen gemakkelijke opdracht.

In het jaar 2000 werd het Politiek-Pedagogisch Project opgesteld waarin doelgroep, missie en doelstellingen duidelijker werden gedefinieerd. Vanaf dan werd de werking onderworpen aan regelmatige evaluaties en bijsturingen wat in 2006 leidde tot het opstellen van een strategische planning. In deze planning werden acties gedefinieerd die als prioriteit en leidraad zouden dienen voor de organisatie. In plaats van in het wilde weg te schieten werd er gemikt op enkele actiepunten die zouden bijdragen tot het lenigen van bepaalde precare situaties.

Er werden ontmoetingsdagen georganiseerd met alle medewerkers om het politiek-pedagogische project periodiek te evalueren teneinde de neuzen in dezelfde richting te houden. De zogenaamde Pedagogische Commissie (groep interne medewerkers die verantwoordelijk is voor de begeleiding en evaluatie van de institutionele projecten) werd gereorganiseerd. Er werd werk gemaakt van een permanente vorming en training van opvoeders en programmacoördinatoren, een verbetering van de relaties met de lokale overheden, reorganisatie van de werking met de families van onze jongeren, schrijven van projecten voor potentiële geldschieters. Verder werd een interne campagne opgezet die als doel had de werkmiddelen zo efficiënt mogelijk aan te wenden onder de naam "desperdiço zero" (nul-tolerantie voor verspilling en verkwisting). Nieuwe samenwerkingsverbanden met lokale sociale werkers in de diverse wijken van de periferie werden opgezet en uitgetest. Daardoor kregen de meest behoeftige kinderen en jongeren toegang tot onze sociale en educatieve programma's.

Deze initiatieven en veranderingen tonen niet alleen aan dat de Pastoral do Menor van Alagoinhas haar verantwoordelijkheden opneemt wat betreft de voortdurend veranderende socio-economische toestand, maar ook wat betreft het efficiënt aanwenden van de werkmiddelen die haar door lokale, regionale, nationale en internationale geldschieters (individuen, overheden, bedrijven etc.) ter beschikking wordt gesteld. Dit alles binnen een context van het geloof in de mogelijkheid van de constructie van een nieuwe realiteit.

Augustus/2008 - Ivonilda Andrade
Ex-manager van de Pastoral en huidig consulente.

Het belang van vrijwilligerswerk

Het Programma Wijkateliers (NOC) van de Pastoral do Menor organiseert activiteiten met kinderen en jongeren in twee kansarme wijken uit de periferie van Alagoinhas (Cruzeiro dos Montes en Baixa da Santinha). De ateliers of workshops worden gegeven en begeleid door vrijwilligers, mensen dus met praktische kennis in een bepaald domein die zich belangeloos inzetten met als doel de verdere ontwikkeling van de kinderen en jongeren te helpen bevorderen.

We proberen de bewoners van de wijken bewust te maken van de vele problemen die de wereld en in het bijzonder Brazilië treffen: verwaarloosde kinderen en jongeren, honger, miserie, sociale ongelijkheid, drugsverslaving, geweld, seksuele uitbuiting van jongeren in prostitutienetwerken, onaangepaste onderwijssystemen, milieuverloedering, problemen op het vlak van gezondheidszorg, etc.

Als gevolg van al deze problemen zien we een degradatie op het vlak van waarden: degelijke scholing en opleiding worden van secundair belang, familiale crises worden steeds frequenter en gewelddadiger. Het "hebben" wint steeds meer aan belang ten koste van het "zijn". We leven steeds meer in een virtuele en dus onechte samenleving waarin zelfvertrouwen gebaseerd is op externe referentie (status, financiële situatie, materiële bezittingen). De persoonlijke groei en levensverbetering worden nog louter gezien in termen van "hebben". Het toenemende individualisme maakt de mens schijnbaar minder afhankelijk van zijn/haar medemens.

We geloven dat de inzet van de Pastoral do Menor van Alagoinhas, in de wijken, bijdraagt tot het mogelijk maken of opwekken van de breuk met het individualisme, door het aanwakkeren van de collectieve geest, naast het herwaarderen van de eigen talenten, mogelijkheden en menselijke vaardigheden bij elk van de inwoners van deze wijken.

Er dient wel opgemerkt dat de praktijk van de belangeloze of vrijwillige inzet van mensen voor een collectief doel meer is dan een uiting van solidariteit, het is een daad van ethisch inzicht en engagement. Het is een delen van ervaringen en levensmomenten zonder dat er iets tastbaars in de plaats komt.

We kunnen vaststellen dat mensen die zich vrijwillig inzetten voor een nobel doel zich gelukkig voelen, gerealiseerd, met een positief zelfbeeld, daarbij een diepe zin en betekenis aan het leven gevend. Onze ervaring leert ons dat zulke mensen meer kans hebben om zich gelukkig te voelen dan zij die zich nergens voor inzetten.

We werken momenteel met een 16-tal vrijwilligers die in totaal 142 kinderen en jongeren begeleiden. Opmerkelijk feit is dat 3 van deze vrijwilligers ex-leerlingen zijn van de Pastoral do Menor (jongeren die op de Pastoral do Menor toekwamen met een negatief zelfbeeld, slachtoffer van sociale en familiale conflicten, één van hen was zelf het slachtoffer geweest van uitbuiting door kinderarbeid en fysisch en psychologisch geweld).

We kunnen ook rekenen op de inzet van 3 moeders van leerlingen van ons. Allen leerden ze het belang van het delen, van het feit verantwoordelijk te zijn voor de opbouw van een humanere wereld waar meer rechtvaardigheid, minder ongelijkheid heerst en waarin elkeen kan bijdragen waarin hij/zij het beste is: het openen van deuren voor de eigen wijk en samenleving en bijdragen tot het ontwikkelen van een waardig levensdoel voor alle kinderen en jongeren die deel uitmaken van deze wijken.

Marilsa Lopes dos Santos
Verantwoordelijke van de Straathoekwerkers

Noroc
Affligems Roemenië Comité

Op donderdag 2 oktober e.k. om 19u30

in het cultureel centrum van de abdij Affligem (Abdijstraat 6, 1790 Affligem)

Gespreksavond

“LEVEN EN OVERLEVEN IN BRAZILIË” met FREDDY GOVEN

35 jaar bekommert hij zich in Brazilië om het lot van de gewone mensen en dan vooral van de vrouwen en kinderen in Bahia, zowat de armste staat .

Iedereen van harte welkom.

Toegang gratis

Deze organisatie is in samenwerking met het cultureel centrum van de abdij Affligem en het gemeentebestuur van Affligem.

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

Giften voor het straatkinderenproject van Freddy Goven in Alagoinhas kan je steeds overmaken via een overschrijving of via een permanente opdracht op rekening: 000-0173311-69 van PROMA, Vorstlaan 199 te 1160 Brussel, met volgende vermelding:

PR 63.70.82 Fr. Goven / Braz.

Indien het jaarlijkse totaal van je giften minstens 30 euro (*) bedraagt, ontvang je automatisch een fiscaal attest.

(*)Deze 30 euro kost u dank zij het fiscaal attest in werkelijkheid slechts zo'n 15 euro.

Houd hiermee rekening wanneer je het bedrag dat je écht wil delen gaat bepalen!

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

Het afdrukken van de nieuwsbrief werd gesponsord door

comkreet[®]

Lange Leemstraat 372 – 2018 Antwerpen
Tel. 03 201.93.10 - www.comkreet.be

Verkoop, installatie en onderhoud van hard- en software, netwerken en beveiliging – info@comkreet.be